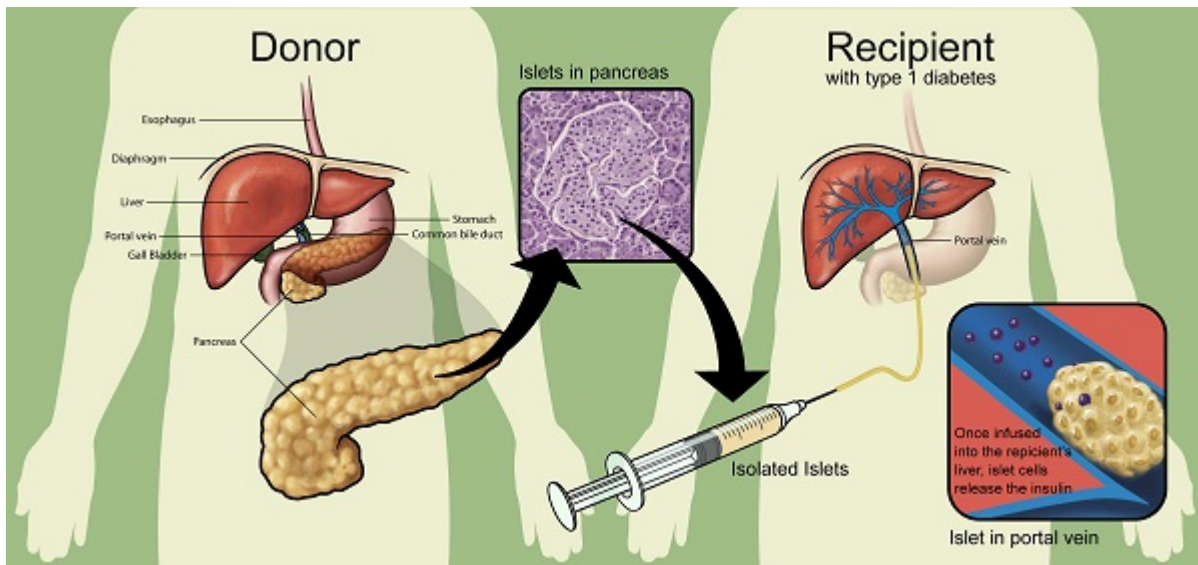

Η συμβολή του Μητροπολίτη Μεσογαίας στον προβληματισμό για τις Μεταμοσχεύσεις (Νίκη Νικολάου, Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η μελέτη της θεολόγου Νίκη Νικολάου για τη σχέση της θεολογικής ανθρωπολογίας με τη Βιοηθική (προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1LUse8t>), συνεχίζει με τη βιοηθική συμβολή του Σεβ. Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικολάου σχετικά πάνω στο ζήτημα των Μεταμοσχεύσεων.

Πηγή: [wikimedia commons](#)

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι οι ανωτέρω εξελίξεις που σημειώνονται στον τομέα των μεταμοσχεύσεων, έχουν προκαλέσει θύελλα αρνητικών αντιδράσεων. Το πρώτο στοιχείο που αφορά στο ζήτημα των μεταμοσχεύσεων, είναι η διαπίστωση του εγκεφαλικού θανάτου και συγκεκριμένα τα κριτήρια διαπίστωσής του. Από νομικής απόψεως, για να διαπιστωθεί ο εγκεφαλικός θάνατος είναι απαραίτητη η γνώμη τριών ιατρών, ήτοι του ιατρού του ασθενή ή ενός παθολόγου ή εντατικολόγου, ενός νευρολόγου ή νευροχειρουργού και ενός αναισθησιολόγου. Στη συνέχεια πραγματοποιούνται εργαστηριακές εξετάσεις, οι οποίες επαναλαμβάνονται ώστε να είναι απόλυτα ακριβές το αποτέλεσμα τους. Για να καταλήξουν, όμως, σε ένα αποτέλεσμα οι ιατροί δεν προβαίνουν στη διενέργεια

όλων ανεξαιρέτως των προβλεπόμενων διαδικασιών διαγνώσεως του εγκεφαλικού θανάτου[479]. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε λανθασμένη διάγνωση, δηλαδή αντί να είναι εγκεφαλικός θάνατος να είναι κώμα. Επομένως, αυτό που χρειάζεται είναι η κατάλληλη εκπαίδευση και ενημέρωση των ιατρών.

Ένα δεύτερο σημείο που αφορά στα προβλήματα των μεταμοσχεύσεων είναι η αγοραπωλησία οργάνων. Αν και είναι απαγορευμένη, δεν απουσιάζουν οι ένθερμοι υποστηρικτές της, οι οποίοι λένε ότι είναι δικαίωμα του κάθε ανθρώπου και θα έλυσε το πρόβλημα των μοσχευμάτων. Ωστόσο, δεν πρέπει να παραμερίζεται το γεγονός ότι η μεταμοσχευτική διαδικασία δεν είναι απλή. Πολλοί παράγοντες όπως είναι η συμβατότητα του δότη και του λήπτη, το κατάλληλα εκπαιδευμένο ιατρικό προσωπικό, τα πλήρως εξοπλισμένα χειρουργεία, καθιστούν αυτή τη διαδικασία της αγοραπωλησίας οργάνων σχεδόν αδύνατη.

Περιστατικά εγκλημάτων και ρατσισμού, καθώς και πλούσια και επώνυμα πρόσωπα, οδηγούν σε ένα τρίτο αρνητικό στοιχείο: την παραβίαση της λίστας αναμονής των ληπτών. Ως τέταρτο αρνητικό στοιχείο, κατά τον Μητροπολίτη Μεσογαίας, αποτελεί το τεράστιο κόστος των μεταμοσχεύσεων. Απλά να αναφερθεί ότι το κόστος για μια μεταμόσχευση ήπατος στις ΗΠΑ, ξεκινά από 66.000 και φτάνει μέχρι 367.000 δολάρια και η μεταμόσχευση καρδιάς από 50.000 μέχρι 287.000 δολάρια[480]. Είναι φανερό ότι συχνά οι μεταμοσχεύσεις αποτελούν προνόμιο των πλουσίων.

Συνεχίζει ο Μητροπολίτης Μεσογαίας με το ρόλο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ως πέμπτο αρνητικό στοιχείο των μεταμοσχεύσεων. Τα ΜΜΕ αφενός λαμβάνουν μεμονωμένα περιστατικά και τα προβάλλουν με τέτοιο τρόπο που δημιουργείται η εντύπωση ότι οι μεταμοσχεύσεις δεν αποτελούν πράξη αγάπης προς τον συνάνθρωπο, κλονίζουν την εμπιστοσύνη των ανθρώπων προς τις μεταμοσχεύσεις και δημιουργούν ένα κλίμα διάχυτο από φόβο και καχυποψία[481]. Τέλος, ως έκτο αρνητικό σημείο προβάλλονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και η εικαζόμενη συναίνεση του δότη. Πως μπορεί κάποιος να υποστηρίξει τη συναίνεση του δότη όταν ο ίδιος ο δότης δεν μπορεί να κάνει ένα νεύμα συγκαταθέσεως;[482].

Για τη λήψη των οργάνων του δότη, πρέπει να είναι απαραίτητη η συναίνεση του δότη. Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας λέει ότι η έλλειψη μοσχευμάτων και η δυσκολία εξευρέσεως δοτών, οδήγησε στην επινόηση δύο όρων προκειμένου να λαμβάνονται τα όργανα από κάποιον εγκεφαλικά νεκρό ασθενή[483]. Ο πρώτος όρος ονομάζεται *εικαζόμενη συναίνεση*. Αυτό σημαίνει ότι όταν ένας εγκεφαλικά νεκρός δεν έχει εγγράφως αρνηθεί την προσφορά οργάνων μετά το θάνατό του,

τότε θεωρείται δότης και νόμιμα μπορούν να του αφαιρεθούν τα όργανα. Ο δεύτερος όρος είναι η *τεκμαιρόμενη συναίνεση*, που σημαίνει ότι εάν ο εγκεφαλικά νεκρός δεν είναι δηλωμένος δότης και δεν έχει εγγράφως αρνηθεί τη δωρεά οργάνων, τότε τεκμαίρεται η συναίνεσή του και νομιμοποιείται η αφαίρεση των οργάνων του[484]. Ορισμένοι άνθρωποι θα μπορούσαν να προσθέσουν τη συναίνεση των στενών συγγενών του ασθενή. Σε όλες τις περιπτώσεις των συναίνεσεων, προκύπτουν ερωτήματα που είναι δύσκολο να βρουν απάντηση, όπως για παράδειγμα να υπάρχει η γραπτή συναίνεση του δότη, αλλά να διαφωνούν οι συγγενείς του. Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, η διαφωνία μεταξύ των συγγενών.

[Συνεχίζεται]

[479] Στο ίδιο, σ. 64

[480] Στο ίδιο, σ. 67

[481] Στο ίδιο, σ. 68

[482] Στο ίδιο, σ. 69

[483] Στο ίδιο, σ. 80

[484] Στο ίδιο, σ. 80